

Componist Chiel Meijering: 'ik voel me heerlijk in deze twintigste eeuw'

AMSTERDAM — Het telefoonantwoordapparaat laat een zo hysterisch kwelende sopraan horen dat je haren ervan overeind gaan staan. Maar dan klinkt een geruststellende mannenstem die zegt: "Dit is niet zo erg als het lijkt, maar u bent verbonden met het antwoordapparaat van Chiel Meijering, wilt u inspreken na de pieptoon..." Grappenmaker Chiel Meijering (31) is de componist van het stuk *Mogadon*, dat eergisterenavond in De Oosterpoort in Groningen te horen was in een uitvoering door het Nederlands Studenten Orkest onder leiding van Anton Kersjes. Meijering schreef deze compositie in opdracht van het ministerie van WVC. De première was afgelopen dinsdag in Leiden.

Meijering werd onder meer bekend door zijn muziek bij het ballet *Wij weten niet wat wij doen* van Rudi van Dantzig voor het Nationale Ballet. Hij maakte daarmee zoveel indruk dat hij dit jaar de opdracht kreeg voor het componeren van het openingsballet bij de ingebruikneming van de nieuwe Stopera in Amsterdam. *Mogadon* is zeker niet als slaappil bedoeld, het begint dan ook met een paar rake ritmische klappen, vertelt Meijering. "Het werk is meer een afspiegeling van de hectische gemoedstoestand waarin mensen zich bevinden als zij plotseling buiten de werksfeer komen te staan." "Vooraf oudere van rond de vijftig hebben daar dikwijls veel moeite mee." "Men voelt zich afgeschaft." Het openingsballet voor de Stopera in Amsterdam is grotendeels klaar. "Rudi van Dantzig zal het wel een andere titel geven, maar voorlopig noem ik het *Ahnung des Endes* en dat lijkt me een toepasselijke titel voor een Stopera waarover tijdens de bouw zoveel is geruzied."

"Een onderdeel uit deze balletmuziek gebruik ik later weer voor mijn altvioolconcert dat ik apart ga uitgeven." "Er is in het verleden veel te weinig voor de altviool als solo-instrument geschreven." "Bekende violisten zijn er nu al enthousiast over en zeggen dat Bartók daar peanuts bij is." Chiel Meijering kreeg compositieles van Ton de Leeuw op het Sweelinck-conservatorium, waar hij tevens slagwerk, piano en gitaar heeft gestudeerd. Op dit moment houdt hij zich uitsluitend bezig met het componeren. Zijn muziek wordt wel getypeerd als filmisch, vitaal en met de sterke motoriek van deze tijd. Zoals ook zijn inspiratiebronnen duidelijk een afspiegeling zijn van zijn eigen generatie. Composing my bed, dat hij schreef voor de meiden popgroep Narsister, betekent niet alleen 'Elke nacht een andere man', maar kan ook 'Een kruisraket boven je bed' betekenen.

"We bevinden ons momenteel in een ware explosie van muzikale activiteiten." "Zeg je in de jaren vijftig nog drie grijsaards in de mal, nu bruist het weer overal van muzikaal leven." "Ook bij de jongeren." "Met dit verschil, dat er in deze tijd veel meer uiteenlopende stromingen bestaan dan ten tijde van de barok en de romantiek." "De muziek is veel individualistischer geworden."

"Iedereen is bezig in zijn eigen taal." "Er is geen 'school' van te maken, al draagt die muziek vaak het kenmerk van eenvoud, frisheid en stevige ritmiek." "Acht-, twaalf- of tien-toons, dat is niet meer van belang." "Aan fanatisme gaat de wereld ten onder en dat kunnen we ook in de muziek niet hebben."

Meijering heeft overigens geen moeite met het feit dat de moderne muziek door het grote publiek niet altijd wordt begrepen en dat er juist in deze tijd een enorme hang is naar de echte 'klassieken'. "Dat kan ik me goed voorstellen." "Toen ik die moderne muziek voor het eerst op het conservatorium hoorde, was ik diep geschokt." "Ik begreep er niets van." "Zo'n ontwikkeling kost jaren." "Het is begrijpelijk dat het publiek met wat minder muzikale kennis vijftig jaar achter loopt." "Dat was vroeger ook het geval." "Alleen hoop ik dat de ontwikkeling door de mogelijkheden van de media versneld zal worden." "Kortom: ik bewijs van energie, het muzikleven maakt een ongekennde bloei door." "Ik voel me heerlijk in deze twintigste eeuw."